

jeg i dette Øjeblik kan udtale mig bestemt om denne Tanke, vil jeg dog allerede nu sige, at det forekommer mig at være en Tanke, som det var værd at drøfte i Udvalget. Men Forudsætningen maa da være, at dersom man gaar til en Forøgelse af den nuværende Skat paa Formue, maa den af Finansministeren foreslaaede Skat paa Indtægten reduceres i Forhold til den Del, man ønsker at lægge over paa Formuen. En Indvending, jeg kunde tænke mig gjort imod paa dette Tidspunkt at gaa for højt i Retning af en Forøgelse af Formueskatten, er, at Formuen her i Landet ganske sikkert under disse abnorme Forhold er steget betydelig højere paa Papiret, end den er i Virkeligheden. Jeg tænker her paa den meget stærke Forhøjelse af Ejendomsskyldansættelsen, som har fundet Sted i indeværende Skatteaar, og som har bevirket, at Udregningen af Formuen for den Del af Samfundets Medlemmer, der ejer faste Ejendomme, ganske sikkert er steget i meget betydelig Grad, men, som jeg sagde før, paa Papiret, thi der er dog neppe nogen, der vil tro, at de Værdier, vi er kommet til med Hensyn til Ansættelse til Ejendomsskyld, vil vise sig at være holdbare i det lange Løb. Dette forekommer mig at være en Grund til med Forsigtighed at behandle den Tanke, som er fremsat af det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne.

Naar jeg har udtalt dette om Forhøjelsen af vor Ejendomsskyld i dette Øjeblik, vil den ærede Finansminister deraf kunne slutte, at jeg ikke er Tilhænger af Forslaget om Forhøjelse af Ejendomsskylden, og at man fra vor Side ikke er Tilhænger af den Tanke. Jeg kan med Hensyn til Begrundelsen heraf i alt væsentligt slutte mig til, hvad der blev sagt af det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne (N. Neergaard), suppleret altsaa med den Omstændighed, jeg her har nævnt, at Ejendomsskyldansættelsen netop i dette Øjeblik er forhøjet meget betydeligt, maaske ud over, hvad der i Virkeligheden vil vise sig at være holdbart. Dette i Forbindelse med de Grunde, det ærede Medlem, der havde Ordet paa Venstres Vegne, anførte, bevirker, at vi ikke kan anse denne Skat for at være vel egnet i en Situation som denne eller vel egnet i det hele taget til midlertidig Forhøjelse.

Det har jo været erkendt af alle Partier, at Staten under de foreliggende abnorme Forhold trænger til forøget Indtægt, og den vil ganske sikkert ogsaa

ifølge de Lovforslag, her foreligger, faa en meget betydelig forøget Indtægt. Men man er selvfølgelig heller ikke fra vor Side blind for, at det kan blive nødvendigt at gaa til endnu højere Indtægter for Statskassen, altsaa at søge nye Kilder for Beskatning, og det ærede Medlem, som havde Ordet paa Venstres Vegne (N. Neergaard), udtalte sig særlig til Gunst for en Beskatning af Luksusartikler og en Forøgelse af den saakaldte Forlystelsesskat. I og for sig er Tanken om en forøget Luksusbeskatning tiltalende, og for saa vidt som det gøres nødvendigt, og man kan finde passende Former derfor, vil der heller ikke fra vor Side være noget til Hinder for at optage en Forhandling i saa Henseende. Men jeg nærer rigtig nok meget stærk Tvivl om, at en saadan Beskatning vil bringe synderlig Indtægt, naar man taler om Forholdene, saaledes som de ligger i dette Øjeblik, hvor det drejer sig om store Indtægter, og jeg maa sige, at jeg forstaar ikke ganske det sangviniske Syn, som det ærede Medlem, der foreslog denne Skat, havde paa, hvad den vil indbringe. Naar han saaledes udtalte, at han ventede, at en Fordobling af Vinskatten vilde have Udsigt til at indbringe Statskassen en Merindtægt af ca. 3 Mill. Kr., saa maa jeg sige, at jeg forstaar ikke ganske, hvorledes det ærede Medlem er kommet til dette Resultat, thi saa vidt jeg kan skønne, har den Indtægt, man har haft fra 1910 til 1914 af Vinskatten her i Landet, herunder indbefattet Skatten paa alle andre Drikkevarer, Likører og Spiritus, ikke udgjort stort mere end 1½ Mill. Kr. Den er for 1910 1,4 Million, for 1911 1,5 Million, for 1912 1,7 Million, for 1913 1,0 Million og for 1914 1,7 Million. Selv om man vilde forudsætte, at man ved at forhøje Vinskatten kunde faa det dobbelte ind af, hvad der hidtil har været Tale om at faa ind, kommer man altsaa ikke nær til det Tal, det ærede Medlem kom til. Det ærede Medlem vil selvfølgelig henvise til, at der under Krigen er indført langt større Mængder af Vin, end der er Tale om i den Statistik, som foreligger her, men jeg tror, man skal være varsom med at slutte, at dette vil blive ved i Fremtiden. Det er vistnok utvivlsomt, at denne meget forøgede Indførsel af en Luksusvare som Vin har haft nogen Støtte i de lave Kurser, som har hersket og i Øjeblikket hersker paa den Mønt, hvormed man har betalt denne Vare, et Forhold, som man dog ikke kan forudsætte kan vedblive ud over Krigen. En anden